

ת"פ 55216/07 - מדינת ישראל נגד באבא ברדיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-07-55216 מדינת ישראל נ' ברדיעה(עוצר)
תיק חיזוני: 71719/2014

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
המואשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד שריית דרום משלחת תביעות ירושלים
נגד באבא ברדיעה ע"י עו"ד ראות עליין
הנאשם

החלטה

רקע

לפני בקשה להארכת موعد להגשת נימוקים לבקשת לחילוט הרכב.

ביום 31.7.14 הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים. הרשעה באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו נגזרו על הנאשם שנת מאסר בפועל ומסר על תנאי. עוד הוסכם, כי המואשימה תבקש לחلط כל' רכב בו השתמש הנאשם להסעת השוהים והנאשם יבקש להמנע מכך. שני הצדדים בקשר שלא לקים דין בעניין במעמד הצגת ההסדר אלא להגיש טעונים בכתב. סוכם, כי המואשימה תגיש טיעונה תוך 7 ימים והנאשם יגב תוקן 7 ימים.

בית המשפט אישר ההסכמה והורה למואשימה להגיש טיעונה תוך 7 ימים - קרי עד ליום 14.7.8.14.

המואשימה התעלמה מההחלטה בית המשפט (ומהצהرتה שלה) ולא הגישה טיעוניה.

הנאשם המתין בסבלנות, עד אשר הגיע ביום 12.10.14 בקשה להחזרת הרכב (ה"ת 12-10-18342). ביום 11.11.14 הורה בית המשפט למואשימה להגב עד ליום 18.11.14 - והמואשימה התעלמה מן ההחלטה. ביום 25.11.14 הגיע ב"כ הנאשם בקשה למתן החלטה ללא תגובה המואשימה - ורק ביום 2.12.14 ראתה המואשימה לבקשתו והגישה בקשה לחילוט הרכב. המואשימה אمنتה התנצלה על האיחור בהגשת תגובתה, אך לא ראתה לנמק האיחור או לבקש רשות לטעון לבקשת החילוט באיחור של שלושה חודשים.

בדין שהתקיים לפני ביום 10.12.14 הוריתי על שחרור הרכב בתנאים. דחיתי בקשה המואשימה לדון בשאלת החילוט עד אשר תוגש בקשה מנומקת מטעמה להגיש נימוקיה באיחור.

עמדות הצדדים

עמוד 1

ביום 14.12.14 הגישה המאשימה בקשה להארכת מועד להגשת נימוקי בבקשת החלטות. ההסברiae לאחר מכן, שבשל "טעות אנוש" לא העבירה החלטה מיום 31.7.14 לטיפולה של התובעת המטפלת בתיק. עוד נטען, כי המאשימה כל לא ידעה על ההחלטה מיום 11.11.14 עד אשר התקשרו אליה ממצירות בית המשפט, ביום 27.11.14.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי גם הנאשם לא הגיע טיעונו ביחס לבקשת החלטות וכי למיטב ידיעתה הבקשתה אותה הגיש להחזרת הרכב לא נשלחה למשרדי המאשימה.

ב"כ הנאשם מתנגד לבקשתה. לדבריו האיכון בהגשת הבקשתה אינו מוצדק ועל כן אין להתייחס למאשימה בשלב זה.

דין והכרעה

דין הבקשת להגשת טעונים באיכון להדוחות

ביום 31.7.14 הגיעה המאשימה להסדר טיעון בגדירו התחייבה להגיש טיעונה לבקשת החלטות תוך 7 ימים. המعت שניתן לצפות מבעל דין הוא, שיעמוד בהסכם דין-וינה אליה הוא מגע. זכותו של הנאשם כי ההליכים נגדו יסתוימו בזמן סביר. במיוחד דברים אמרים כאשר הוא מגיע להסדר טיעון סגור, אשר אחת ממטרותיו היא השגת הودאות ביחס לעבשו וסיום מהיר של ההליכים. לא ניתן לקבל, כי שלושה חדשים לאחר שנגזר דיןו של הנאשם רואה המאשימה לבקשת להשית עליינו ונוסף. הדבר פוגע בזכויות הנאשם ובסדרי עבודתו של בית המשפט.

קשה נוספת המאשימה אני רואה בכך שגם לאחר שבית המשפט הורה לה להגביל בבקשת להחזרת תפסו, הגישה תשובה באיכון של שבועיים. אם בכך לא די, המאשימה לא ראתה לנמק מדוע לא הגישה טעונה במועד ולא טרחה לבקש רשות להגישם אלא נהגה אולי קנייה לה זכות, להגיש טעונים באיכון של שלושה חדשים ובית המשפט והנאים אמרים להכיף עצם למועדיה.

הסבירה של ב"כ המאשימה, כי בשל "טעות אנוש" לא קיבלה ההחלטה מיום 31.7.14, לאקווי ואינו מבהיר מהי אותה תקלה. בדין נכון טובע מטעם המאשימה, אשר הגיע להסכמה הדיונית וקיבלה ההחלטה בסוף הדיון ולא ברור איזו תקלה גרמה לכך שההחלטה לא קיימה. הסבר מדוע גם ההחלטה מיום 11.11.14 לא זכתה לטיפול כלל לא עלה.

התקשייתי להבין טענת המאשימה, אולי גם הנאשם חטא בכך שלא הגיע טיעונו ביחס לבקשת החלטות: על פי ההסכם הדיונית מיום 31.7.14, אותה אישר בית המשפט, היה הנאשם אמרו להגביל 7 ימים לאחר הגשת טיעוני המאשימה (שהרי סדרי הדיון הם ראשית טענת המאשימה והנאים מגיב לטעוניה). כל עוד לא הגישה המאשימה טיעוניה, אין הנאשם אמרו להגיש מאומה.

התקשייתי גם להבין הטרוניה על כך שהנאים לא הגיעו למאשימה את בקשתו להחזרת תפסו: מטעונה של ב"כ המאשימה עצמה עולה, כי שתי החלטות שיפוטיות (שאחת מהן נתנה בנוכחות טובע) לא הגיעו לידיעתה. לפיכך לא ברור כיצד יודעת המאשימה אולי בנסיבות התקבלו במשרדים ואילו בנסיבות לא.

אוסיף על כל אלה, כי אין מדובר במקרה ראשון בו אני נתקל, בו רק כאשר מוגשת בקשה להחזרת רכוש נזכרת המאשימה לבקשת חלתו - נהפוך הוא, הדבר הוא כמעט נורם קבוע אצל המאשימה.

לאור כל אלה, דוחה הבקשה להגשת הטעונים באיחור ומכלל זאת, דוחה בקשה החילוט. משכך, מבטל הגבלות החילוט על הרכב אותו קבעתי בהחלטתי בתיק ה"ת 12-10-18342.

לאור העובדה שאלמלא האיחור בהגשת הנימוקים, אפשר ותוczאת בקשה החילוט הייתה שונה, אמנע מהשתתת הוצאות לטובות הנאשם.

להודיעו לצדדים.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ה, 26 דצמבר 2014, בהעדך
הצדדים.